

העם

הונגריה!

הדרך לווינגטון עוברת בירושלים. והדרך למוסקוה עוברת בבודפשט

22 שנים אחרי שכל מדינות הגוש הסובייטי, מלבד רומניה, ניתקו את יחסיהן עם ישראל, הונף דגל-ישראל בכירה קומוניסטית: בודפשט.

לחוקיהשבות הישראלית. לפי הרוקטרינה מערב-גרמנית, המדינה המיוזרת-גרמנית אינה קיימת כחוק, ואין היא אלא מישטר כפוי. משוסכך, כל אורח של גרמניה המיוזרת נחשב אוטומטית כאורח קהיליית-הברית (הרפובליקה הפרליתית). גרמניה, הטוענת שהיא המדינה הכל-גרמנית. כל גרמני-מיוזרחי, המגיע לגרמניה המערבית או לשגרירות שלה בכל מקום, יכול לקבל אוטומטית דרכון גרמני-מערבי. בעזרת הונגריה, נוצרה עתה הדרך הנוחה למימוש זכות זו. ה"שיבה" הגרמנית נמצאת בעיצומה. העולם כולו עמד השבוע משתאה מול תופעה זו של המוני גרמנים צוהלים ומריעים, שברחו מן המיוזרח אל המערב, לרוב בלי כל

רות בשטחים הכבושים. אחרכך מבר רעיון זה ליצחק שמיר ולממשלת ארצות-הברית. אחרי שהתקבלה התוכנית בממשלה, כש היא לוקה בחסר, היפוש רבין פיתרונות שקיים שיאפשרו לגשר על הפער בין המקסימום של ממשלת-האחרות והמינימום של אש"ף. למשל: הוא הודיע שלא איכפת לו עם מי יתייעצו המנהיגים מהשטחים, שייכללו במישלחת למשאומתן. משמע: הם יוכלו לקבל הוראות מאש"ף. בסוף נותרה בעייה מהותית. היוזמה של רבין-שמיר מבוססת על ההנחה שישראל תנהל משאומתן רק עם תושבי הגדה והרצועה. הנחה זו אינה מקובלת על שום פלסטיני. כי העם הפלסטיני לוחם על עצם מהותו כעם אחד, שמחצית בניו גלו מארצם. לכן דרשו הפלסטינים כי כל מישלחת פלסטינית למשאומתן תכלול נציגות סימלית של הגולה הפלסטינית.

זוהי נקודה מכרעת. אין זה עניין פורמלי, אלא מהותי: האם הצד הפלסטיני הוא נציגות של העם הפלסטיני, או רק נציגות של אוכלוסיה מקומית? נקודה זו חשובה אף מזכות הבחירות של הפלסטינית במיוזרח-ירושלים — נקודה הטומנת בחובה ויכוח על עתיד ירושלים המיוזרת. ביצת קולומבוס. יוזמתו האחרונה של הנשיא חוסיס מובארכ, שנלוותה ל-10 הנקודות שלו, באה לגשר על פער זה. הצעת מובארכ: המישלחת הפלסטינית תכלול שני פלסטינים שגורשו על-ידי שיל-טונות ישראל.

השניים: אברהם הנדל, עורך אל-שעב המיוזרח ירושלים, שגורש ב-1986, חבר המועצה המהפכנית של פת"ח.

מוחמד מילחם, שנבחר כראש עיריית חלחול בתקופת כהונתו של רבין כראש הממשלה, ושגורש ב-1980 על-ידי עור וייצמן, לפי רישות המתנחלים, בלי סיבה נראית-לעין, יחד עם ראש עיריית חברון, פאהד קוסמה. אחרי רצח קוסמה בעמאן תפס מילחם את מקומו כחבר הוועד-הפעול של אש"ף. ההצעה להזמין היא ביצת-קולומבוס. רבין יכול לטעון כי המגורשים מן השטחים נשארים תושבי השטחים, בעלי תעודת-זהות של שילטונות-הכיבוש. גירושם הזמני אינו מבטל עמדם זה. ואילו אש"ף יכול לטעון כי זוהי נציגות של הגולה. כפי שאמר השבוע פעיל פלסטיני: כל הפלסטינים הגולים, וברניהם יאסר ערפאת עצמו, הם בבחינת מגורשים.

אם תישלל זכות המגורשים להיכלל במישלחת, ייווצר מצב אבסורדי: ממשלת-ישראל תוכל לבטל את זכותו של כל פלסטיני לייצג את עמו על-ידי החלטה מינהלית לגרשו.

דרך הנשיא. יתכן שיצחק שמיר היה מקבל טענה זו, אך הוא עומד מול האיום של שלושת שרי-החישוקים. לכן יתכן כי ההצעה תביא למשבר ממשלתי אמיתי, העשוי להביא לפירוק ממשלת-האחרות.

נסיעתו הפיתאומית והדרמטית של רבין לקאהיר, השבוע, באה להדגיש את נכונותו ללכת בדרך זו.

אם כן, הוא שינה את דעתו לפתע. מדוע? צבידון, יתרא מכל שר אחי בישראל, דוגל במדיניות ישראלית-אמריקאית. ארצות-הברית רות רוגלת בדרשיה עם אש"ף, ורוצה בהצלחת התוכנית של מובארכ.

רבין מאמין כי הציבור הישראלי הוא קיצוני רק כשמדובר על עקרונות, אך מתון כאשר מונחת לפניו הצעה מעשית. תוכנית מובארכ לפגישה ישראלית-פלסטינית היא הצעה מעשית כזאת, הניתנת להכנה בנקל. אין ספק כי רוב הציבור הישראלי יתמוך בה, אם יישלל.

רבין נמצא עתה בשיא פופולריותו. אם תפרוץ לפתע מערכת-בחיירות, הוא ינהיג את מיפלגת-העבודה, ויתכן שיביא את מיפלגתו להישג די גדול כדי להקים ממשלה עם הדיתיים שוחריהשלו.

הפשרה

הכנה מוקדמת. הם הוכיחו כי גרמניה המיוזרת חיה תופעה מיוחדת-במינה: מדינה בלי עם, מישטר כפוי וכושל שנתינו מואסים בו. בשנה הבאה במוסקוה. והונגריה הוכיחה בפרשה זו שהיא עצמאית ואינה חוששת להתגרות בגרמניה המיוזרת הקומוניסטית, ושהיא נהנית מחופש רב מבכרית-המועצות.

אחרי מעשה נועז זה, היה כינון היחסים עם ישראל המשך הגיוני: הפגנה נוספת של עצמאות הונגריה, קידום האינטרסים העצמאיים של הונגריה (כלפי ארצות-הברית) ושרות-כך עקיפין לבכרית-המועצות של מיכאיל גורבאצ'וב.

אם יימשך תהליך זה, יתכן מאוד כי שנת תש"ן תראה גם את דגל ישראל מעל לשגרירות במוסקוה.

מדיניות

מה הוא קופיץ?

פיתאום קופיץ רבין קדימה וצובר תאוצה. השותף של שמיר הפך שותף של מובארכ

כמו סוס-מירון מנוסה, המחיש בסיבוב הדיאחרון את דהירתו כדי להגיע ראשון אל קר הטיום, כך קופיץ יצחק רבין קדימה בימים האחרונים של השנה תשמ"ט. במשך כל השנה כילכל את מעשיו באיטיות ובוהירות. הוא המציא את רעיון הבחי

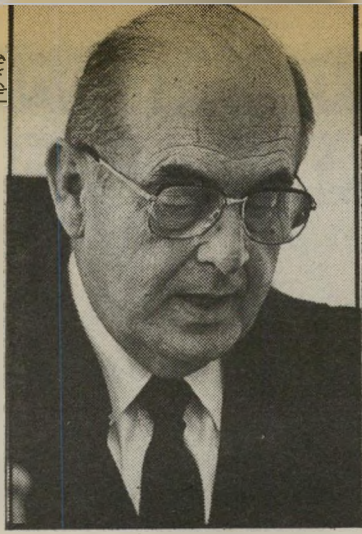
צער זה הוכן מזמן, נדחה, הוכן שוב, נדחה שוב. כשבא, נא במפתיע. קשה לדעת מה הקשר בין צער זה ובין המהפכה העוברת על העולם הקומוניסטי כולו.

יתכן שהוא משתלב במערכת המסועפת, האיטית והזהירה, של התקרבות ברית-המועצות לישראל, מערכת זו כבר הביאה לעשרות צעדים קטנים, שבא מילאו מדינות ברית-הברית שה תפקידים שונים. אין ספק כי יעדו של מאמץ ממושך זה הוא כינון היחסים הדיפלומטיים טיים המלאים בין ברית-המועצות לישראל. אבל יתכן שגם זהו צעד הונגרי ייחודי, שבה מבקשת הונגריה להפגין את עצמאותה החדשה בתוך הגוש הסובייטי.

הונגריה נתנה בקטיים לכלליים חמורים. כמו כל מדינות-המיוזרח, היא שולחת את מביטיה מערבה, אל ארצות-הברית. כמו כל מדינות העולם השני והשלישי, מאמינה גם הונגריה כי היהודים שולטים במימשל, בקונגרס, בתיקשורת ובכלכלה של ארצות-הברית. כינון היחסים עם ירושלים הוא, על כן, צעד מחושב בדרך לווינגטון.

חוקיהשבות הגרמנית. העצמאות החדשה של הונגריה הבטאה בשבועות האחרונים נאחד המאורעות הגדולים של השנים האחרונות: בכרחתם של אלפי מישפחות מיגרמניה המיוזרת אל גרמניה המערבית, דרך הונגריה.

בין גרמניה המיוזרת להונגריה יש גבולות פתוחים. נגבול בין הונגריה ובין שכנתה, אוסטריה הנייטרלית, פורקו גדרות-התחלה לפני זמנאם באופן הפגנתי. בגרמניה המערבית קיים חוק הדומה מאוד

שרפט מלץ אוי לאוזניים

יתכן מאוד כי רבין מאמין שבמיכוח של ממש, בגע של אמת, גם הליכוד יעלה על דרך-מובארכ.

לחץ אמריקאי. רבין אינו חותר למשיב. ביסוד האסטרטגיה שלו מונחת ההכרה שצריכים להגיע לפיתרון מדיני יחד עם הליכוד, ולא נגד הליכוד.

לכן הוא העביר את הכרור, למעשה, לאמריקאים. על הנשיא ג'ורג' בוש ושר-החוזק שלו, ג'יימס בייקר, מוטל עתה להפעיל די לחץ על משה ארנס, כדי לשכנעו לקבל את תוכנית-מובארכ. גם פרס ייפגש עם השניים, ואחרכך ייפגשו פרס וארנס, כנראה, עם חוסיס מובארכ עצמו בארצות-הברית.

בפעם המיוזרת-יבמה נשאלת השאלה: האם יהיה נשיא ארצות-הברית די נחוש כדי להפעיל את הלחץ הדרוש, שבלעדיו לא תיתכן תזווה בישראל?

משפט

אוזניים לשופט

בבדיקות התברר כי

השופט העריון יעקב מלץ

הוא כבד-שמיעה. הותקן לו

מכשיר-שמיעה

אילנה אלון

המימצא המעניין ביותר שהתגלה בכרית קות הרפואיות, שנערכו לכל השופטים במדינה, הוא כי שופט בית-הדימשפט העליון, יעקב מלץ, הוא כבד-שמיעה.

קשה לומר ממתי סובל השופט מפגם זה, אך כאשר התגלה הדבר כבר נזקק השופט למכשיר-שמיעה. שהותקן לו מייד. השופט מלץ היה שנים רבות שופט מחוזי בתל-אביב, עד שמונה כמבקר-המדינה. לפני שנה מונה כשופט עליון.

שמיעה היא אחת התכונות הבסיסיות של שופט, ויש מישפטנים הטוענים כי פגם בשמיעה עלול לגרום לעיוות-דין.

הבדיקות הרפואיות נערכו לכל השופטים במדינה, ביוזמתו של המטאטא החדש, השופט מרדכי בך-דרור, שמונה לא-מכבר כמנהל בתי-הדימשפט. הוא ברר ומצא כי חלק גדול מהשופטים לא עבר בבדיקות רפואיות ממצות מאז שמונו לתפקידם. אצל אחרים מהשופטים עברו מאז שנים רבות.

הבדיקות עוררו מתח אצל חלק מהשופטים, שנכנסו לדיאגנוסטיקא והורידו קילוגרמים רבים ממישקלם לקראתן. אחרים החלו אוכלים תזונה מאוזנת, כדי להוריד את רמת הכולסטרול בדמם לפני הבדיקה.

מימצאי-הבדיקות הצדיקו את עריכתן. אצל חלק מהשופטים התגלו מחלות שונות, שעליהן לא ידעו כלל. אצל אחרים התגלתה רמה גבוהה של כולסטרול ושומנים בדמם, די אצל שופטת אחת התגלתה אנמיה חמורה, שסיכנה את חייה.

לאור הצלחת הבדיקות, הן תערכנה, כנראה, לעיתים מזומנות.